

πρέσβους τῆς αὐτοκρατορίσσης Αἰκατερίνης εἰς Πορτογαλίαν, ἀμα δὲ λαβὼν τὸ δίπλωμά του, πορεύεται πάλιν εἰς Φραγκοφόρτιον, κρούει τὴν θύραν τῶν τραπεζιτῶν του, ἐπιδεικνύει εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπόδειξιν τοῦ νέου καὶ ὀριστικοῦ καὶ ἀσφαλοῦς ἐπαγγέλματός του καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν περὶ τοῦ γάμου πρότασιν. Πρόφασις ὅπως οὖν εὐπρόσωπος εἰς ἐπανειλημμένην ἀποπομπὴν τοῦ ἐπιμύνου μνηστῆρος δὲν ὑπῆρχε πλέον· καὶ οἱ τραπεζῖται ἀπεράσισαν στενάζοντες νὰ θυσιάσωσι τὸ ἑκατομμύριον.

Τὴν ἐπιούσαν τῆς τελέσεως τῶν γάμων, οἱ μὲν ἀδελφοὶ προσέρχονται εἰς τοὺς νεονύμφους, συνεπαγόμενοι τὴν ἑκατόμβην ἐκείνην καὶ ἐτοιμάζονται νὰ παραδώσωσιν αὐτήν, ὁ δὲ κόμης, ὅστις ἐξ ἀρχῆς εἶχεν ἐννοήσει τὴν ἀληθῆ τῶν διαταγμῶν αὐτῶν αἰτίαν, λέγει εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἐνυμφεύθη τὴν ἀδελφὴν των, ὅχι τὰ χρήματα αὐτῆς καὶ ὅτι δὲν τὰ δέχεται. Οἱ τραπεζῖται ἀποροῦσι διὰ τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην ἀφιλοκέρδειαν, ἀλλὰ θέλουσιν ἐξάπαντος νὰ παραδώσωσι τὰ χρήματα, καθὼς ἀνήκοντα, δυνάμει τῆς διαθήκης τοῦ πατρός των, εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ εἰς τὸν σύζυγον, τὸν ὁποῖον ἐμελλε νὰ λάβῃ. Ὁ κόμης ὅμως ἐπιμένει ἀποποιούμενος καὶ ἐπιφέρει, ὅτι ἂν ἡ ἀδελφὴ των θέλῃ, εἴμπορεῖ νὰ τὰ λάβῃ. Ἡ δὲ ἀδελφὴ αὐτῆ, ἥτις ἦτο φαίνεται σύμφωνος μετὰ τοῦ συζύγου της, δὲν τὰ ἐδέχθη ἐπίσης, ὥστε τὰ χρήματα ἔμειναν, ὅπου ἐξ ἀρχῆς ἦσαν.

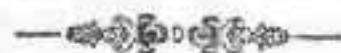
Ὁ κόμης, διατρίψας οὐκ ὀλίγους μῆνας εἰς Φραγκοφόρτιον, κατέβη μετὰ τῆς συζύγου εἰς Τερνέστην, ἐπεβιβάσθη ἐκεῖ εἰς πλοῖον Ἀγγλικόν, μετὰ μακρὸν δὲ διάτῃς μεσογείου πλοῦν, ἐπλησίαζεν ἤδη εἰς Δισσαβῶνα, ὅτε ἡ κόμισσα ἐγέννησεν τὸν υἱὸν ἐκείνον, ὅστις ἐπὶ τεσσαράκοντα περίπου ἔτη καὶ ἐπὶ δύο μεγάλων αὐτοκρατόρων, ἐμελλε νὰ πρωθυπουργήσῃ τοῦ ἀχανεστέρου τῆς γῆς κράτους· ὥστε, σημειωτέον καὶ τούτῳ ἐν παρόδῳ, ὁ καγγελάριος τῆς Ῥωσίας τρεῖς, εἴμπορεῖ νὰ εἴπῃ τις, ἔχει ἐθνικότητας· διότι ἀπὸ μὲν τοῦ πατρὸς εἶναι Ῥώσος· γεννηθεὶς δὲ ἐντὸς πλοίου ἀγγλικοῦ, ἔχει καὶ τὴν ἀγγλικὴν ἐθνικότητα· ὡς ἐκ τῆς χώρας δὲ ἐφ' ἧς εἶδε κατὰ πρῶτον τὸ φῶς, εἶναι Πορτογάλος.

Παρήλθον ἑκτοτε ἔτη τριάκοντα καὶ τέσσαρα. Ὁ νέος κόμης Νεσελρόδης διατελὼν, τῷ 1814, ἐν Βιέννῃ, ὡς πληρεξούσιος ὑπουργὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, κατὰ τὴν πολυβρύλλητον ἐκείνην σύνοδον, καθ' ἣν διενεμήθησαν τὰ ἱμάτια τοῦ Ναπολεονταίου κράτους, ἐνθυμήθη ὅτι ἔχει εἰς Φραγκοφόρτιον συγγενεῖς τινας μητρικοὺς καὶ ἐπεθύμησε νὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ. Μεταβαίνει λοιπὸν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ὁδηγεῖται εἰς οἰκίαν μεγαλοπρεπῆ, καὶ ἀναβὰς, εὐρίσκει τοὺς δύο ἀδελφοὺς, αὐτοὺς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους εἶχεν εὖρε ποτὲ ὁ πατὴρ, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι εἶχον λευκανθῇ καὶ κυρτωθῇ ὑπὸ τῆς ἡλικίας. Ὑποθέτετε ὁποίας ἔτυχε δεξιώσεως, οὐ μόνον ὡς ἀνεψιός, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνὴρ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐπλήρου ἦδη τὴν Εὐρώπην. Τὴν δ' ἐπιούσαν τῆς ἀφίξεώς του, προσελθόντα τὰ δύο γερόντια, τὸν λέγουσιν, ὅτι ἔχουσι λογαριασμόν τινα νὰ θεωρήσωσι μετ' αὐτοῦ. Ὁ κό-

μης ἀνησύχησεν ὀλίγον, ὑποπτεύσας μήπως ἔχῃ νὰ πληρώσῃ κἀνὲν πατρικὸν χρέος, ἀπήντησεν ὁμῶς, ὅτι εἶναι ἐτοιμὸς νὰ τοὺς ἀκούσῃ. Τότε οἱ δύο θεοὶ αὐτοῦ διηγήθησαν τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑκατομμυρίου, τὴν ἀνάγκην εἰς ἣν εὐρέθησαν νὰ τὸ φυλάξωσι παρ' ἑαυτοῖς, ὅτι, ἐν διαστήματι τοῦ μεσολαβήσαντος χρόνου, τὸ ἑκατομμύριον ἐτριπλασιάσθη, καὶ ὅτι τὰ τρία αὐτὰ ἑκατομμύρια εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν των.

Ὁ κόμης Νεσελρόδης, ἐπανελθὼν εἰς Βιέννην μετὰ τοῦ ὅλως ἀπροσδόκητου ἐκείνου θησαυροῦ, ἔλεγε γελῶν, ὅτι ὅλοι οἱ θεοὶ ἀπ' ὧν τοσοῦτοι ἐπλούτισαν ἀνεψιοὶ δὲν εἶναι ἐξάπαντος, κατὰ τὴν Γαλλικὴν παροιμίαν, θεοὶ Ἀμερικανοί, δηλαδὴ ἐν Ἀμερικῇ θησαυρίζαντες (oncles d'Amérique), ἀλλ' ὅτι ὑπάρχουσι καὶ προχειρότεροι τοιοῦτοι εὐρωπαῖοι θεοὶ, οὐδὲν ἥττον τοὺς συγγενεῖς ὠφελήσαντες.

Τί λέγετε περὶ τῆς παραδόξου ταύτης τύχης ἀνθρώπου, ὅστις βεβαίως δὲν εἶχε χρεῖαν τῆς νέας ἐκείνης χάριτος, διὰ νὰ πεισθῇ, ὅτι εὐνοεῖται ὑπ' αὐτῆς καὶ προστατεύεται; ἢ μήπως ἡ τύχη ἔχῃ τὴν ἀνθρωπίνην ἐκείνην ἀδυναμίαν, καθ' ἣν τόσον περισσώτερα εὐνοίας δείγματα δίδομεν εἰς τινα, ὅσον περισσώτερα τῷ ἐδώκαμεν;

ΠΕΡΙ ΝΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΙΝΟΣ ΝΟΣΟΥ.

Ὑπάρχει τις ἤδη εἰς τὸ ἐν Παρισίαις Νοσοκομεῖον τῶν Κλινικῶν ὑπὸ ἀλλοκίτου καὶ φρικώδους παθήσεως τῶν κατὰ τοὺς πόδας ὁστῶν κατεχόμενος. Ἡ νόσος αὕτη δὲν φέρει ὀνομασίαν, ἐπειδὴ τὰ συμπτώματα αὐτῆς δὲν ὁμοιάζουσι κἀνὲν ἐξ ἐκείνων ἅτινα παρουσιάζονται εἰς τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς ἀσθενείας. Ὁ ταλαίπωρος οὗτος ἄνθρωπος, ἐντὸς δέκα ἐτῶν διαστήματος, ὑπέκυψεν εἰς δέκα χειρουργικὰς ἐγχειρίσεις! Ἀξίον δὲ σημειώσεως εἶναι ὅτι αὕτη ἀνευ προηγουμένης καὶ γνωστῆς τινος αἰτίας εἶχε παρουσιασθῇ εἰς δύο ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐξ ὧν ὁ θάτερος καὶ ἀπέθανεν· ἐκ τῶν ἐξ δὲ τέκνων τοῦ δευτέρου, τὸ τέταρτον καὶ τὸ ἕκτον μόνον εἶχον προσβληθῇ ὑπὸ τῆς νόσου, ἐνῶ εἰς τοὺς λοιποὺς οὐδὲν αξιοσημείωτον παρουσιάσθη ποτὲ, καθὼς ἐπίσης οὐδὲ εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτοῦ συγγενεῖς.

Ἴδου δ' ἐν περιλήψει ἡ ἐξιστόρησις τῆς προκειμένης νόσου, τὴν ὁποίαν ἐρανίζομεθα ἐκ τῆς ἐφημερίδος τῶν Νοσοκομείων.

Κατὰ γραμμὴν ὀριζόντειον τοῦ πλέον ἐξέχοντος τοῦ ποδὸς μέρους σχηματίζεται τις φλύκταινα· ἡ ἐπιδερμὶς αὐτόθι ἀνυψοῦται, καὶ ὑπὸ ταύτην ὑπάρχει συνηγμένη μικρὰ τις ποσότης πυώδους ὀρόου, καὶ τέλος αὕτη διατρύπεται καὶ ἀνοίγει. Μετὰ τινα δὲ χρόνον ἀνοίγει καὶ αὐτὸ τὸ δέρμα ἐξῶθεν πρὸς τὰ ἔσω, καὶ σύριγξ μικρὰ αὐτόθι σχηματίζεται, ἥτις ἐμμένει φθάνουσα μέχρι τοῦ ὑποδέρμου κυψελώδους ἰστού, καὶ

παρέχει ὀρθὸν μετρίως πυώδη. Μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἡβδομάδων ἐξεταζομένης τῆς πληγῆς διὰ τῆς μήλης, ἀνακαλύπτεται εἰς τὸ βάθος αὐτῆς ἐν μέρος τοῦ ὑπ' αὐτὴν ὅσπου γυμνὸν ἀπὸ τοῦ περιενδύον αὐτὸ περιόστεον, καὶ νεκρωμένον· τὸ δὲ σχηματισθὲν ἐρθαμένον πέταλον (séquestre) δύναται νὰ ἐξαχθῇ, ἢ ἀφ' ἐαυτοῦ ἀποχωρίζομενον ἐξέρχεται.

Τὰ φαινόμενα ταῦτα πολλάκις καὶ ἀπαραλλάκτως ἀνεγεννῶντο εἰς τὸν πάσχοντα.

Πρὸ δύο ἡδὴ ἐτῶν εἶχε σχηματισθῇ ἐν ὁμοίον διεσθαρμένον πέταλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ πέμπτου ὁστού τοῦ ἀριστεροῦ μεταταρσίου, τὸ ὁποῖον καὶ ἀφῆρθη παρὰ τοῦ Κ. Ρικὸρδου. Μετὰ δύο πάλιν ἐτὴ ὁ Κ. Βιλανδίνος εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Hôtel-Dieu ἀφῆρσεν ἕτερον ὀριζοντεῖως κείμενον εἰς τὴν πρώτην φάλαγγα τοῦ δευτέρου δακτύλου τοῦ ἀριστεροῦ ποδός. Ὁλίγον δ' ἐπειτα ἐξῆλθε τρίτον τοιοῦτον ὁ Κ. Νελατὼν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου κείμενον ὡσαύτως ὀριζοντεῖως τῆς πρώτης φάλαγγος τοῦ πέμπτου δακτύλου τοῦ δεξιῦ ποδός. Ὁ αὐτὸς χειρουργὸς μετὰ 11 μηνῶν παρέλευσιν, ἐνήργησε τὴν αὐτὴν ἐγχείρισιν ἐπὶ τοῦ τετάρτου δακτύλου τοῦ αὐτοῦ ποδός. Ὁλίγον μετὰ ταῦτα ὁ αὐτὸς πάσχων ἐμφανίζεται ἐκ νέου εἰς τὸ Hôtel-Dieu, παρουσιάζων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ πρώτου ὁστού τοῦ ἀριστεροῦ μεταταρσίου λευκῶφαιον βαθύτατον ὄρυγμα· ὁ δὲ Κ. Boyer ἀποχωρίζει ὅλην αὐτὴν τὴν ποσότητα, καὶ ἀποσπᾷ ὅλα τὰ γυμνωθέντα μαλακὰ μέρη, καὶ διὰ πεφυρακτωμένου σιδήρου κτυπηριάζει τὸ βάθος τῆς πληγῆς. Εὐθὺς δ' ἐπειτα ὁ Κ. Michon ἀφαίρει ὅλον τὸν δάκτυλον τοῦ ἀριστεροῦ ποδός.

Ὁ Κ. Malgaigne μετὰ ταῦτα ἀφαίρει ἐκ τῆς ἀρθρώσεώς του τὸν πρῶτον τοῦ δεξιῦ ποδός δάκτυλον. Μόλις δὲ παρῆλθον μῆνές τινες καὶ ἰδοὺ πάλιν ὁ πάσχων ἐπανερχεται εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Saint-Louis διάφορα φέρων συρίγγεια ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τοῦ μεταταρσίου τοῦ ἀριστεροῦ ποδός. Ὁ Κ. Malgaigne ἐπὶ τέλους ἀφαίρει διὰ μιᾶς τὰς κεφαλὰς τῶν πέντε ὁστών τοῦ μεταταρσίου, καὶ ἐνεργεῖ ἐκτομὴν τοῦ ποδός ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ μεταταρσίου. Μετὰ τριάκοντα πέντε ἡμέρας ὁ ἐγχειρισθεὶς ἐξέρχεται τοῦ Νοσοκομείου, καὶ μετὰ ἓνα μῆνα ἐπανερχεται ἀνανεωθέντων τῶν αὐτῶν φαινομένων κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ ἀκρωτηριασθέντος μέλους του, ἐφ' ᾧ ἐπράχθη καὶ ἡ κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Lisfranc ἐκτομὴ αὐτοῦ.

Σημειωτέον ἐν τούτοις ὅτι ὁ εἰρημένος πάσχων ὑπέστη τὰς ἀνωτέρω διαφορὰς ἐγχειρίσεις, χωρὶς ποτε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ χλοροφορρίου.

Τὰ προμνημονευθέντα ἐν τασούτῳ φαινόμενα ἐξακολουθοῦσι νὰ παρουσιάζωνται μέχρι τῆς σήμερον· καθότι εἰς τὸ πέλμα τοῦ ἀριστεροῦ ποδός καὶ κατ' ἐπιφανείαν τοῦ χεῖλους, αὐτοῦ ὑπάρχει ἀρκετὴ ἔκτασις τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ γυμνῇ καὶ ἐστερημένη ἐπιδερμίδος. Μετὰ τινος δὲ ἡμέρας τὸ δέρμα θέλει διατρυπηθῇ, θέλει σχηματισθῇ τὸ σύννηδες αὐτόθι συρίγγειον, καὶ εἰς τὸ βάθος τούτου θέλει εὑρεθῇ ἐν ὅσπουν νεκρωμένον.

Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο· ὁ δεύτερος καὶ τρίτος δά-

κτυλος τοῦ δεξιῦ ποδός ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ παθήματα· κατὰ γραμμὴν ὀριζόντειον τῶν διαφορῶν ὀστείνων ἐξοχῶν τοῦ ἄκρου τούτου, ἤρχισαν νὰ ἀναφαίνωνται φλύκταιναι διάφοροι· ὁ δὲ πάσχων ὡς ἐκ τούτου θεωρεῖ τοὺς δακτύλους του εἰς ἀπώλειαν.

Καθὰ συμπεραίνει ὁ δυστυχὴς οὗτος ἄνθρωπος, ὅστις διανύων τὸ 35 ἔτος τῆς ἡλικίας του μετέρχεται τὸν ἐδενουργόν, θέλουσιν ὑποκύβει εἰς τοιαύτην νόσον καὶ ἄλλα μέλη τοῦ σώματός του· διότι ὅταν κοπιᾷ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τὸ δέον, αἱ χεῖρές του, λέγει, κατὰ τὴν ἀποκτηθεῖσαν δυστυχῶς πείραν παρ' αὐτοῦ, θέλουσιν ὑποκύβει εἰς τὰ αὐτὰ παθήματα· καὶ σήμερον πολλάκις ἀναγκάζεται νὰ διακόψῃ τὸ ἔργον του.

Τί δὲ ποιητέον κατὰ τοιούτων συμβαινόντων; Πρέπει τις νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐκτέμνῃ καὶ ν' ἀκρωτηριάζῃ! Ὁ Κ. Νελατὼν δὲν εἶναι αὐτῆς τῆς γνώμης.

Μεθ' ἐκάστην πραγματικὴν ἐγχείρισιν ἡ ἐκτομὴν, τὰ αὐτὰ συνέβαινον καὶ ἀνενεοῦντο φαινόμενα ὅπου ἐνηργεῖτο τις κατὰβλιψις ἢ πίεσις, ἐξαιρουμένου τοῦ ἐπὶ τῆς πτέρνης δέρματος. Ὅθεν κατὰ συνέπειαν τῆς ἐξετάσεως τούτου, ὁ Κ. Νελατὼν ἐκρινεν εὐλογον νὰ κατορθώσῃ ὥστε ἡ πτέρνα μόνον ἀποκλειστικῶς νὰ ὑποφέρῃ τὸ βάρος ὅλον τοῦ σώματος. Προτείνει λοιπὸν νὰ κατασκευασθῶσιν εἰς τοιαύτην περίστασιν ὑποδέσεις τοιαῦται, ὥστε δι' αὐτῶν αἱ πτέρναι μόναι νὰ ὑπόκεινται εἰς πίεσιν. Ὁ πάσχων ἐπομένως θέλει ἀναβῇ τρόπον τινὰ ἐπὶ δύο καλοβάθρων, πολλὰ χαμηλῶν κατ' ἀλήθειαν, καὶ ὀλίγην δυνάμενος νὰ διατηρήσῃ ἰσορροπίαν· ἀλλ' ἐὰν τὸ μέσον τοῦτο εὐδοκιμήσῃ θέλει εἰσθαι πάντοτε προτιμότερον ἀπὸ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐγχειρίσεις ἢ ἐκτομὰς.

ΣΤΗΛΗ ΒΟΛΤΑΙΚΗ.

Δημοσιεύομεν τὸ ἐπόμενον τοῦ Ναπολέοντος διάταγμα, διότι δι' αὐτοῦ πρὸς ὅλον τὸν κόσμον ὁ πρόεδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας τὸν λόγον ἀποτείνει.

« Ἐγὼ ὁ Λουδοβίκος - Ναπολέων, ὁ πρόεδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ, ἀναλογιζόμενος, ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἵωνος τοῦ Βόλτα ἡ στήλη ἐθεωρήθη ὡς τὸ θαυμασιώτερον ἐπιστημονικὸν ἐργαλεῖον, καὶ ἰδὼν ὅτι αὐτὴ ἔδωκεν εἰς μὲν τὴν θερμότητα τοὺς ἀνωτάτους βαθμούς, εἰς δὲ τὸ φῶς τὴν ἔντασιν, τὴν ὑπερβαίνουσαν πᾶν φῶς τεχνητὸν, εἰς δὲ τὰς χημικὰς τέχνας δύναμιν, χρήσιμον εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν πολυτίμων μετάλλων, εἰς δὲ τὴν φυσιολογίαν καὶ τὴν πρακτικὴν ἱατρικὴν μέσα, πρὸς θεραπείαν ὠφέλιμα, παρατηρήσας δὲ, ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐγεννήθη ὁ ἠλεκτρικὸς τηλεγράφος, καὶ ὅτι κατέστη αὕτη καὶ τείνει νὰ κατασταθῇ, ὡς ὁ αὐτοκράτωρ προεῖδε, τὸ ἰσχυρότερον βιομηχανικὸν ἐλατήριο, καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν, ὅτι συμφέρει τὰ λέγιστα νὰ προσκληθῶσιν εἰς συναγωνισμὸν ὅλων τῶν